



Народна приказка

Преди много години живѣлѣвъ Стамбулъ нѣкой си турчинъ, на име Бекри Муйо.

Когато баща му умрѣлѣ, оставилъ му много неброено злато, земя и имоти. Ала младиятъ Муйо се пропиѣлъ и въ скоро време прахосалъ всичко. И трѣгналъ да скита изъ кривитѣ улици на Стамбулъ съ едно скжсано кебе на гърба и съ единъ продупченъ фесъ на главата.

Веднажъ султанътъ срещналъ Муйо да се люшка по улицитѣ пиянъ и започналъ да му се кара, че е пропиѣлъ толкова имане и сега ходи по улицитѣ немилъ-недрагъ, за смѣхъ на хората. Ала пиянъ човѣкъ отъ дума разбира ли!

— Тебе какво ти е, че азъ пия! — кресналъ пияниятъ Муйо. — Ако пия, съ паритѣ си пия! Или ти мислишъ, че нѣмамъ пари? Кажи колко искашъ за Стамбулъ? Ще ти наброя паритѣ до парѣ. А-де, кажи колко искашъ!

Султанътъ знаелъ, че Муйо нѣма пари, но помислилъ, че нѣкой, който има, го е наговорилъ и не посмѣлъ да даде дума, защото после царска се дума назадъ не връща. Той казалъ:

— Цѣлия Стамбулъ не продавамъ, ала половината мога да ти дамъ за единъ шиникъ жѣлтици.

— Добре! Утре ще ти донеса паритѣ!

Раздѣлили се. Ала на другия день Муйо не дошелъ на опре-